

„Fraților, vă aduc aminte Evanghelia pe care v-am binevestit-o, pe care ați și primit-o, întru care și stați, prin care și sunteți mântuiți; cu ce cuvânt v-am binevestit-o - dacă o țineți cu tărie, afară numai dacă n-ați crezut în zadar - căci v-am dat, întâi de toate, ceea ce și eu am primit, că Hristos a murit pentru păcatele noastre după Scripturi; și că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, după Scripturi; și că S-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece; în urmă S-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre care cei mai mulți trăiesc până astăzi, iar unii au și adormit; după aceea S-a arătat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor; iar la urma tuturor, ca unui născut înainte de vreme, mi S-a arătat și mie.

Căci eu sunt cel mai mic dintre apostoli, care nu sunt vrednic să mă numesc apostol, pentru că am prigunit Biserica lui Dumnezeu. Dar prin harul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt; (Ap. I Corinteni 15, 1-11).

Observați ce fel de lectură din Apostolul Pavel ne-a pregătit pentru astăzi Sfânta Biserică pentru a ne întări într-o stare de spirit hotărâtă. Alături de Evanghelia de duminică, pentru care slujește ca ajutor, ea întărește în noi ideea că suntem aici doar vremelnic. Cu toate acestea, noi ne luptăm împotriva unei astfel de idei. Nici măcar nu vrem să ne gândim la ea. Dar este un fapt. Da, viața noastră este de 70 de ani și de vom fi în putere durează 80 de ani, dar dincolo de asta este greutate și boală. Și câte cazuri tragice nu sunt când Dumnezeu ne scurtează viața noastră pământească în anii tinereții și chiar în copilărie.

Ce ne-au spus în ultimele săptămâni Evangheliile de duminică? Ne-au spus că trebuie să fim perfecți, că trebuie să fim creștini, pentru că în orice moment poate să vină Hristos să ne cheme și să ne spună: „vino și urmează-Mi!” (Mt. 19:21) Dar cum îl putem urma pe El dacă suntem paralizați duhovnicește, dacă suntem orbi duhovnicește și nu vedem lăcașul Său din ceruri? Hristos ne salvează de aceste înclinații. El ne-a dat Biserica Sa. Iar Biserica Ortodoxă ne reamintește mereu de ceea ce Biblia spune: cum a fost creată lumea de Dumnezeu, cum au trăit primii oameni, cum a apărut Căderea. Adam nu a vrut să meargă din mai bine în mai bine, din har în har în comuniune cu Dumnezeu, ci a dorit să se împuternicească pe sine. Și s-a îndepărtat, s-a îndepărtat pe drumurile lăaturalnice ale vieții pământești și de aceea a pierdut Pomul Vieții. Dar Dumnezeu cel Milostiv, Dumnezeu Tatăl ni L-a dat pe Fiul Său Care a fost întrupat în Preasfânta Fecioară, care a primit Buna Vestire a Evangheliei și ne-a arătat cum trebuie împlinită porunca iubirii lui Dumnezeu și a aproapelui.

În Epistola de azi, Apostolul Pavel ni-L arată pe adevăratul Hristos Înălțat, care ne cheamă spre

Tânărul bogat

Scris de Pr. Andrei Rimarenko
Luni, 20 August 2018 11:39

Viața Veșnică. Pavel însuși, pe când încă era Saul, se afla și el în căutarea adevărului. La început și el l-a căutat pe Hristosul cel pământesc care să îi elibereze pe evrei de puterea Romei. Dar când se afla pe drum, pentru a persecuta Biserica lui Dumnezeu, s-a întâlnit cu Hristos Însuși, deja după Înălțarea la cer. Iar aici Saul a devenit Pavel. Și după cum am aflat din citirea de azi, el a devenit propăvăduitorul Hristosului Înălțat. A devenit un om al Noului Testament, care (dacă putem spune așa) a adus o mare revoluție în lume și în căutarea lui Hristos a transformat întreaga lume și în lupta sa pentru Viața în Hristos. De numele Apostolului Pavel este legată propăvăduirea lui Hristos în întreaga lume.

Așa că atunci când Sfânta Biserică ne-a întărit înțelegerea că ne îndreptăm spre Viața Veșnică prin căutarea noastră pământească a lui Hristos, Sfânta Biserică ne vorbește și ne atrage atenția: să nu vă înșelați. Un anumit tânăr a venit la Hristos și l-a întrebat: ce trebuie să fac pentru a moșteni Împărăția lui Dumnezeu? (Evanghelia de azi). Iar Hristos i-a răspuns să păzească poruncile. Iar când acest tânăr a spus că din copilăria sa a împlinit poruncile, Hristos i-a văzut lipsa de înțelegere a adevărului și i-a spus: du-te, vinde averea ta, dă-o săracilor și vei avea comoară în cer (Mt. 19:16-21) Dar acest om avea mult și își punea bazele în acest „mult”. Tot ce era împrejurul lui era real pentru el, iar această realitate îi dădea siguranța în viață. Și ceea ce Hristos îi spunea despre viața viitoare nu era real pentru el. Din acest motiv, când Hristos i-a spus, urmează-mi mie și dă totul la săraci, el s-a gândit: cum să dau totul la săraci? cu ce mai rămân atunci? Și ce ar fi dorit să aibă? Mărire, putere, să aibă lucruri lumești. Apostolul întreabă: ce este lumea? Hristos ne duce la Viața Veșnică. El ne mântuiește într-o manieră pământească. Dumnezeu le dă oamenilor abilitățile și cunoașterea. Acestea sunt felurile în care oamenii își duc viața lor pământească dar așezate înaintea lor ca un fundament sunt Fericițiile: fericiți cei săraci cu duhul, fericiți cei ce plâng, fericiți cei blânzi, fericiți cei ce flămânzesc și însetează de dreptate, fericiți făcătorii de pace, fericiți cei prigoniți pentru dreptate (Mt. 5:3-11). Vedeți, toate acestea sunt căile cerului. Aceasta este ceea ce Sfânta Biserică pune în fața noastră. Vorbindu-ne despre viața de dincolo de mormânt, despre înviere (nu ca despre o idee, ci ca despre viața reală), despre Apostolul Pavel și toți sfinții noștri, ne arată adevărul și ne arată iluzia care se pretinde a fi realitate. Dar dacă începem să trăim pentru această realitate pentru a dobândi bunurile pământești, ne vom găsi prinși într-un abis și tot ceea ce posedăm va rămâne aici. Nu va mai fi nimic care să aparțină lui Hristos.

Așa că se ne ridicăm astăzi fraților răspunzând chemărilor Sfintei Biserici: să nu părăsim rugăciunea, să nu lăsăm postul care ne dă concentrare și atenție, să nu neglijăm de asemenea inima noastră bună care va dobândi pentru noi revelația dumnezeirii și bucuria duhovnicească care ne va întări în Viața Veșnică.